ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1974

Vyhlásené: 21.06.1974 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

64

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 29. marca 1974

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou

Dňa 9. decembra 1972 bol v Bukurešti podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 22. februára 1974.

Podľa svojho článku 51 odseku 1 dohovor nadobudol platnosť 24. marcom 1974.

Český text dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou

Československá socialistická republika a Rumunská socialistická republika, prajúc si ďalej rozvíjať vzájomné priateľské styky na základe Zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou, uzavretej 16. augusta 1968 v Prahe, vedené prianím upraviť svoje konzulárne styky, ustanoviť práva, výsady a imunity konzulárnych úradov a ich členov a zabezpečiť ochranu svojich záujmov a občanov, rozhodli sa uzavrieť konzulárny dohovor a zatým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov prezident Československej socialistickej republiky Ing. Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničných vecí, Štátna rada Rumunskej socialistickej republiky George Macovescu, ministra zahraničných vecí, ktorí po výmene plnomocenstiev, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, sa dohodli na tomto:

Článok 1

Definície

V zmysle tohto dohovoru

a)
„konzulárny úrad“ je ktorýkoľvek generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo,

b)
„konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon jeho funkcií,

c)
„vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou,

d)
„konzulárny úradník“ je každá osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverená v tejto funkcii výkonom konzulárnych funkcií,

e)
„konzulárny zamestnanec“ je osoba, ktorá je zamestnaná v administratívnych alebo technických službách konzulárneho úradu,

f)
„člen služobného personálu“ je osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu,

g)
„členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu,

h)
„člen súkromného personálu“ je osoba zamestnaná výlučne v súkromných službách člena konzulárneho úradu,

i)
„rodinní príslušníci“ sú manželka (manžel), deti a rodičia člena konzulárneho úradu za predpokladu, že tieto osoby žijú s ním v spoločnej domácnosti,

j)
„konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky, ktoré k nim patria, používané výlučne na konzulárne účely, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom,

k)
„konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi, kartotékami a s ktoroukoľvek časťou zariadenia určenou na ich ochranu a uloženie,

l)
„loď vysielajúceho štátu“ je každé plavidlo používajúce vlajku vysielajúceho štátu v súlade s jeho právnymi predpismi.

KAPITOLA I
KONZULÁRNE STYKY

Článok 2
Zriaďovanie konzulárnych úradov

1. Každá zmluvná strana môže zriadiť konzulárne úrady na území druhej zmluvnej strany iba s jej súhlasom.
2. Sídlo a klasifikácia konzulárneho úradu a konzulárny obvod sa určujú dohodou medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.
3. Každá neskoršia zmena sídla konzulárneho úradu, jeho klasifikácie alebo jeho konzulárneho obvodu sa urobí taktiež po dohode medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 3
Konzulský patent a exequatur

1. Na vymenovanie vedúceho konzulárneho úradu musí vysielajúci štát dostať predbežný súhlas prijímajúceho štátu diplomatickou cestou.
2. Po získaní tohto súhlasu zašle vysielajúci štát diplomatickou cestou konzulský patent ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu. Konzulský patent musí osvedčovať hodnosť a obsahovať meno, priezvisko a triedu vedúceho konzulárneho úradu, hranice konzulárneho obvodu a sídlo konzulárneho úradu.
3. Vedúcemu konzulárneho úradu sa povoľuje výkon jeho funkcií na základe oprávnenia prijímajúceho štátu, zvaného exequatur.
4. Do vydania exequatur môže prijímajúci štát vydať vedúcemu konzulárneho úradu dočasné oprávnenie na výkon jeho funkcií. V tomto prípade sa na neho vzťahujú ustanovenia tohto dohovoru.
5. Od toho času, keď vedúcemu konzulárneho úradu bol povolený, čo aj len dočasne, výkon jeho funkcií, prijímajúci štát je povinný informovať o tom bez meškania príslušné orgány v konzulárnom obvode a urobiť nevyhnutné opatrenia na to, aby vedúci konzulárneho úradu mohol plniť svoje funkcie.

Článok 4
Dočasný výkon funkcií

1. V prípade, že vedúci konzulárneho úradu nemôže vykonávať svoje funkcie alebo je jeho miesto uprázdnené, vedenie konzulárneho úradu sa môže dočasne zveriť konzulárnemu úradníkovi toho istého konzulárneho úradu alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu alebo členovi diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte.
2. Meno a priezvisko osoby poverenej dočasným vedením konzulárneho úradu bude v súlade s odsekom 1 notifikované vopred ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
3. Dočasný vedúci konzulárneho úradu bude požívať výhody, výsady a imunity poskytované týmto dohovorom vedúcemu konzulárneho úradu.

Článok 5
Občianstvo členov konzulárneho úradu

1. Konzulárnymi úradníkmi môžu byť iba občania vysielajúceho štátu, nemôžu mať trvalé bydlisko na území prijímajúceho štátu a nemôžu byť vyslaní do tohto štátu s iným poslaním.
2. Konzulárnymi zamestnancami a členmi služobného personálu konzulárneho úradu môžu byť iba občania vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu.

Článok 6
Notifikácia vymenovania členov konzulárneho úradu

Meno, priezvisko a trieda konzulárnych úradníkov okrem vedúceho konzulárneho úradu, ako aj meno a priezvisko konzulárnych zamestnancov úradu a členov služobného personálu konzulárneho úradu budú vopred notifikované ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.

Článok 7
Ukončenie funkcií člena konzulárneho úradu

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek bez toho, že by bol povinný uviesť dôvody svojho rozhodnutia, oznámiť diplomatickou cestou vysielajúcemu štátu, že odvoláva exequatur alebo akékoľvek iné oprávnenie pre vedúceho konzulárneho úradu alebo že iný člen konzulárneho úradu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát podľa povahy prípadu odvolá túto osobu alebo ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade.
2. Ak vysielajúci štát nesplní túto povinnosť v primeranej lehote, prijímajúci štát nemusí ďalej považovať túto osobu za člena konzulárneho úradu. Toto rozhodnutie sa oznámi vysielajúcemu štátu diplomatickou cestou.

KAPITOLA II
KONZULÁRNE FUNKCIE

Článok 8
Účel konzulárnej činnosti

Účelom výkonu konzulárnych funkcií je

a) podporovanie priateľských stykov medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom a napomáhanie rozvoja hospodárskych, obchodných, vedeckých, kultúrnych a turistických stykov medzi oboma štátmi,

b) ochrana práv a záujmov vysielajúceho štátu a jeho občanov v prijímajúcom štáte,

c) poskytovanie podpory a pomoci občanom vysielajúceho štátu,

d) informovanie všetkými prístupnými prostriedkami o podmienkach a vývoji hospodárskeho, obchodného, vedeckého, kultúrneho a turistického života v prijímajúcom štáte.

Článok 9
Výkon konzulárnych funkcií

1. Konzulárne funkcie vykonávajú konzulárni úradníci vysielajúceho štátu.
2. Konzulárne funkcie môžu vykonávať aj členovia diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte. V tomto prípade budú naďalej požívať výhody, výsady a imunity, ktoré sa im poskytujú na základe ich diplomatického štatusu.
3. Konzulárne funkcie sa vykonávajú v hraniciach konzulárneho obvodu. Mimo hraníc konzulárneho obvodu ich možno vykonávať iba s predchádzajúcim súhlasom prijímajúceho štátu.

Článok 10
Styk s orgánmi prijímajúceho štátu

1. Konzulárny úradník sa pri výkone konzulárnych funkcií môže obracať
   a) na príslušné miestne orgány v konzulárnom obvode,
   b) na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, ak je to dovolené právnymi predpismi a zvyklosťami prijímajúceho štátu alebo príslušnými medzinárodnými dohodami, a to v rozsahu nimi dovolenom.

2. Konzulárny úradník sa môže obracať priamo na ministerstvo zahraničných vecí prijímajúceho štátu iba v neprítomnosti člena diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu.

Článok 11

Evidencia občanov vysielajúceho štátu

1. Konzulárny úradník má právo registrovať občanov vysielajúceho štátu, ktorí majú prechodné bydlisko alebo ktorí sú trvale usídlení v jeho konzulárnom obvode.
2. Registrácia vykonaná konzulárnym úradníkom nezbavuje týchto občanov povinnosti dodržiavať predpisy prijímajúceho štátu týkajúce sa registrácie cudzincov.

Článok 12

Zastupovanie občanov vysielajúceho štátu pred justičnými a inými orgánmi prijímajúceho štátu

Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu urobiť opatrenia na zabezpečenie zastúpenia občanov vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak sú neprítomní alebo ak nemôžu z akéhokoľvek iného dôvodu včas hájiť svoje práva a svoje záujmy.

Článok 13

Vydávanie pasov a udieľanie víz

Konzulárny úradník má právo

a) vydávať, obnovovať, predlžovať alebo odoberať pasy a iné cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu a robiť v týchto pasoch a iných cestovných dokladoch zmeny v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu,

b) udieľať vstupné alebo tranzitné víza osobám, ktoré si želajú cestovať do vysielajúceho štátu alebo ním prejsť.

Článok 14

Funkcie vo veciach matrikových

1. Konzulárny úradník má právo vykonávať registráciu narodenia a úmrtia občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady. Táto registrácia však nezbavuje príslušné osoby povinnosti splniť náležitosti požadované právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu narodenia a úmrtia.
2. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu oddávať osoby za predpokladu, že obe sú občanmi vysielajúceho štátu a vydávať o tom príslušné doklady. O uzavretých sobášoch bude informovať orgány prijímajúceho štátu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu, len čo sa dozvedia o úmrtí občanov vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu, budú o tom bez meškania informovať konzulárny úrad.

Článok 15

Funkcie vo veciach poručníckych a opatrovníckych

1. Konzulárny úradník môže zasahovať v miere, v akej to pripúšťajú právne predpisy prijímajúceho štátu, a v súlade so Zmluvou o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach medzi oboma zmluvnými stranami na príslušných orgánoch vo všetkých prípadoch týkajúcich sa opatrovníctva a poručníctva už ustanovených alebo ktoré majú byť ustanovené, v prospech občanov vysielajúceho štátu a na zabezpečenie správy ich majetku za ich neprítomnosti; rovnako môže príslušným orgánom prijímajúceho štátu navrhovať osoby, ktoré majú vykonávať poručníctvo alebo opatrovníctvo.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú konzulárneho úradníka bez meškania informovať o prípadoch, keď treba urobiť opatrenie na ustanovenie poručníka alebo opatrovníka pre občana vysielajúceho štátu.

Článok 16

Notárske funkcie

1. V súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu konzulárny úradník je oprávnený vykonávať tieto úkony:
   a) prijímať, potvrdzovať a overovať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu,
   b) spisovať, overovať a prijímať na uloženie závety občanov vysielajúceho štátu,
   c) prijímať, vyhotovovať a overovať písomné doklady týkajúce sa iných právnych aktov občanov vysielajúceho štátu, ak majú mať právnu účinnosť mimo územia prijímajúceho štátu a nedotýkajú sa nehnuteľností nachodiacich sa na jeho území alebo vecných práv k takým nehnuteľnostiam,
   d) potvrdzovať časové údaje, pokiaľ sú s nimi spojené právne následky, a legalizovať podpisy občanov vysielajúceho štátu,
   e) na žiadosť občanov vysielajúceho štátu legalizovať kópie, preklady alebo výňatky z písomných dokladov,
   f) vidovať osvedčenia o pôvode tovaru a iné podobné doklady,
   g) legalizovať podpisy a pečate na písomnostiach vydaných justičnými alebo inými orgánmi prijímajúceho štátu, ktoré sa majú použiť vo vysielajúcom štáte,
   h) prijímať do úschovy listiny od občanov vysielajúceho štátu alebo im určené.
2. Doklady uvedené v odseku 1 majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu platnosť a preukaznú silu ako písomnosti overené, legalizované alebo potvrdené príslušnými orgánmi tohto štátu.

Článok 17

Funkcie v dedičských veciach

1. Konzulárni úradníci vykonávajú funkcie v dedičských veciach v súlade so Zmluvou o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach medzi oboma zmluvnými stranami.
2. V prípade, keď občan vysielajúceho štátu zomrel na území prijímajúceho štátu, príslušný orgán tohto štátu bude o tom bez meškania informovať konzulárny úrad a oznámi mu všetky informácie, ktoré má k dispozícii o dedičoch, odkazovníkoch, o ich bydlisku alebo sídle, dedičstve, ako aj o existencii závetu. Bude informovať konzulárny úrad aj v prípade zistenia, že občan vysielajúceho štátu zanechal dedičstvo na území tretieho štátu.

Článok 18

Funkcie týkajúce sa námornej a riečnej dopravy

1. Konzulárny úradník má právo poskytovať pomoc lodiam vysielajúceho štátu, ktoré vplávajú alebo sa nachádzajú v niektorom prístave v konzulárnom obvode; môže pomôcť pri uľahčení vstupu, státia a odchodu lodí z prístavu vo svojom konzulárnom obvode.
2. V súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu konzulárny úradník má právo nadviazať styk s posádkami lodí vysielajúceho štátu, navštevovať ich, overovať a potvrdzovať lodné dokumenty a doklady týkajúce sa nákladu a dbať na dodržiavanie predpisov vysielajúceho štátu o plavbe na týchto lodiach.
   Bez ujmy na právomoci orgánov prijímajúceho štátu a v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu konzulárny úradník môže taktiež vyšetrovať všetky udalosti, ku ktorým došlo pri plavbe lode, vypočuť kapitána a členov posádky, prijať hlásenie o ceste lode a robiť opatrenia potrebné na zabezpečenie poriadku a disciplíny na lodi.
3. V prípade, že loď vysielajúceho štátu havaruje, narazí na plytčinu alebo stroskoce vo vnútorných alebo územných vodách prijímajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomia o tom konzulárny úrad, ktorý je najbližšie k miestu nehody, a budú ho informovať o opatreniach vykonaných na záchranu a zabezpečenie lode, posádky, cestujúcich, nákladov, zásob a iného majetku. Tieto orgány tiež poskytnú konzulárnemu úradníkovi potrebnú podporu pri opatreniach potrebných v dôsledku havárie, narazenia na plytčinu alebo stroskotania. Ak to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pozvú príslušné orgány prijímajúceho štátu konzulárneho úradníka účastniť sa na vyšetrovaní

príčin havárie, narazenia na plytčinu alebo stroskotania. Konzulárny úradník môže požiadať orgány prijímajúceho štátu, aby urobili opatrenie na záchranu a zabezpečenie lode, posádky, cestujúcich, nákladu, zásob a iného majetku.

4. Ak vlastník alebo prevádzateľ havarovanej lode alebo lode, ktorá narazila na plytčinu alebo stroskotala, alebo žiadna iná osoba oprávnená konať v jeho mene nemôže urobiť potrebné opatrenia týkajúce sa lode, nákladu, jej zásob alebo iného majetku na lodi, konzulárny úradník môže urobiť tieto opatrenia v mene vlastníka, prevádzateľa alebo oprávnenej osoby. Konzulárny úradník môže taktiež urobiť opatrenia týkajúce sa akýchkoľvek predmetov patriacich občanovi vysielajúceho štátu, ktoré pochádzajú z nákladu alebo zásob dopravených do prístavu alebo nájdených na pobreží, v blízkosti pobrežia alebo nachádzajúcich sa na stroskotanej lodi. Za túto loď alebo náklad alebo za jej zásoby sa nebude vyberať žiadny colný poplatok okrem prípadov, keď boli dané na spotrebovanie alebo využité v prijímajúcom štáte.
5. Ustanovenia odseku 3 a 4 sa použijú aj v prípade majetku občana vysielajúceho štátu nachádzajúceho sa na lodi tretieho štátu.
6. V prípade, keď orgány prijímajúceho štátu zamýšľajú vo svojej právomoci urobiť na lodi vysielajúceho štátu opatrenie týkajúce sa ich trestnoprávnej jurisdikcie, upovedomia o tom vopred konzulárny úrad, aby konzulárny úradník mohol byť prítomný pri vykonávaní týchto opatrení alebo pri trestnom stíhaní. Ak v naliehavých prípadoch nebolo predbežné informovanie konzulárneho úradu možné a konzulárny úradník nebol pri vykonávaní týchto opatrení prítomný, budú orgány prijímajúceho štátu bezodkladne informovať konzulárny úrad o vykonaných opatreniach. Konzulárny úrad bude informovaný aj v prípade, keď členov posádky lode budú vyšetrovať orgány prijímajúceho štátu.
   Ustanovenia tohto odseku sa nevzťahujú na colnú, zdravotnícku a pasovú kontrolu.
7. Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať akékoľvek vyhlásenia a vystavovať akékoľvek dokumenty týkajúce sa
   a) zapisovania alebo výmazu lode z registra vysielajúceho štátu,
   b) nákupu cudzích lodí určených na zapísanie do registra vysielajúceho štátu alebo predaja lode tohto štátu v cudzine,
   c) vybavenia alebo stiahnutia zariadení z lode zapísanej v registre vysielajúceho štátu,
   d) straty alebo havárie lode zapísanej v registre vysielajúceho štátu.
8. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na vojnové lode.

Článok 19
Funkcie týkajúce sa civilnej leteckej dopravy

Ustanovenia článku 18 sa primeraným spôsobom použijú na civilnú leteckú dopravu s podmienkou, že nie sú v rozpore s inými platnými zmluvami medzi oboma zmluvnými stranami.

Článok 20
Iné konzulárne funkcie

Konzulárny úradník môže okrem funkcií ustanovených týmto dohovorom vykonávať s predbežným súhlasom prijímajúceho štátu aj akékoľvek iné funkcie, ktorými ho poverí vysielajúci štát.

Článok 21
Ustanovenia týkajúce sa právnických osôb

Ustanovenia tohto dohovoru týkajúce sa občanov vysielajúceho štátu sa primeraným spôsobom vzťahujú na právnické osoby, ktoré majú príslušnosť tohto štátu v súlade s jeho právnymi predpismi.

Článok 22
Zákaz niektorých činností

Členovia konzulárneho úradu nebudú vykonávať obchodnú činnosť alebo iné zamestnanie zárobkovej povahy okrem konzulárnych funkcií alebo úloh, ktoré vykonávajú na konzulárnom úrade.

KAPITOLA III
VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článok 23
Uľahčenie činnosti konzulárneho úradu a jeho členov

1. Prijímajúci štát urobí všetky potrebné opatrenia, aby konzulárny úrad a jeho členovia mohli vykonávať svoje funkcie a využívať výhody, výsady a imunity poskytované týmto dohovorom.
2. Prijímajúci štát bude s členmi konzulárneho úradu zaobchádzať s náležitou úctou a urobí všetky opatrenia, aby zabránil akémukoľvek útoku proti ich osobe, slobode a dôstojnosti.

Článok 24
Používanie štátneho znaku a vlajky

1. Na budove konzulárneho úradu a na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu môže byť umiestnený znak vysielajúceho štátu a označenie s názvom konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho i v jazyku prijímajúceho štátu.
2. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na sídle konzulárneho úradu, na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu a na dopravných prostriedkoch vedúceho konzulárneho úradu používaných pri výkone jeho úradnej činnosti.
3. Pri výkone práv poskytovaných týmto článkom sa bude prihliadať na právne predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 25
Uľahčenie týkajúce sa obstarávania konzulárnych miestností a bytov členov konzulárneho úradu

Prijímajúci štát uľahčí vysielajúcemu štátu v súlade so svojimi právnymi predpismi získať konzulárne miestnosti na svojom území alebo pomôže inak vysielajúcemu štátu tieto miestnosti získať.

Prijímajúci štát bude taktiež pomáhať konzulárnemu úradu pri obstarávaní vyhovujúcich bytov pre členov konzulárneho úradu.

Článok 26
Nedotknuteľnosť konzulárnych miestností a bytov

1. Konzulárne miestnosti a byty konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nesmú do nich vstúpiť bez súhlasu vedúceho konzulárneho úradu vysielajúceho štátu, vedúceho diplomatickej misie tohto štátu alebo osoby nimi určenej.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na byty konzulárnych zamestnancov, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu a majú trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte.
3. Prijímajúci štát je povinný urobiť všetky potrebné opatrenia na zaistenie bezpečnosti konzulárnych miestností, na zabránenie násilnému vniknutiu do konzulárnych miestností alebo ich poškodeniu, ako aj každej inej činnosti, ktorá by narušovala ich pokoj alebo by sa dotýkala ich dôstojnosti.

4. Konzulárne miestnosti, dopravné prostriedky alebo žiaden iný majetok určený na zabezpečenie činnosti konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je jeho vlastníkom, nemôže byť zhabaný, zaistený alebo podrobený exekučnému konaniu; dopravné prostriedky nachádzajúce sa mimo konzulárnych miestností môžu byť podrobené prehliadke iba so súhlasom vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu.

Článok 27

Daňové oslobodenie konzulárnych miestností, bytov a dopravných prostriedkov

1. Nehnuteľnosti, ktoré sú vlastníctvom vysielajúceho štátu alebo sú mu prenajaté a ktoré sú určené na výkon konzulárnej činnosti alebo ktoré slúžia ako byty pre konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo ktorí nemajú v ňom trvalé bydlisko, sú oslobodené od daní a všetkých celoštátnych, oblastných alebo miestnych poplatkov, s výnimkou poplatkov za skutočne preukázané služby.
2. V prípade prenajatých nehnuteľností sa daňové oslobodenie nevzťahuje na dane alebo poplatky, ktoré podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu nejdú na ťarchu nájomníkov.
3. Oslobodenia uvedené v odseku 1 sa vzťahujú aj na dopravné prostriedky, ktoré sú vlastníctvom vysielajúceho štátu a sú určené na výkon konzulárnej činnosti.

Článok 28

Nedotknuteľnosť konzulárneho archívu

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 29

Sloboda spojenia

1. Prijímajúci štát povolí a uľahčí konzulárnym úradom vysielajúceho štátu slobodu spojenia s ich vládou, ako aj s diplomatickými misiami a inými konzulárnymi úradmi tohto štátu, nech už sa nachádzajú kdekoľvek. Za tým účelom môžu konzulárne úrady využívať všetky verejné spojovacie prostriedky, diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatickú alebo konzulárnu batožinu a kódované alebo šifrované správy. Konzulárny úrad môže zriadiť a používať rádiovú vysielaciu stanicu len po predchádzajúcom výslovnom súhlase prijímajúceho štátu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.
3. Konzulárna batožina sa nesmie otvárať ani zadržať.
4. Konzulárna batožina a časti, ktoré ju tvoria, musia sa zapečatiť a opatriť vonkajším viditeľným označením ich povahy a môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu alebo dokumenty a predmety týkajúce sa výlučne činnosti konzulárneho úradu.
5. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie a počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Konzulárnym kuriérom nemôže byť občan prijímajúceho štátu alebo osoba, ktorá má trvalé bydlisko v tomto štáte. Pri výkone svojich funkcií je konzulárny kuriér pod ochranou prijímajúceho štátu. Požíva osobnú nedotknuteľnosť a nesmie byť zadržaný, vzatý do väzby alebo podrobený žiadnym iným opatreniam obmedzujúcim jeho osobnú slobodu.
6. Konzulárna batožina musí byť zverená kapitánovi lode alebo lietadla. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou s uvedením počtu zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude však považovaný za konzulárneho kuriéra. Konzulárny úradník môže konzulárnu batožinu od kapitána lode alebo lietadla priamo a voľne prevziať a môže mu takú batožinu rovnakým spôsobom odovzdať.

Článok 30

Spojenie s občanmi vysielajúceho štátu a ich ochrana

1. Konzulárny úradník má právo vo svojom konzulárnom obvode byť v spojení s občanmi vysielajúceho štátu, navštevovať ich, dávať im rady, a ak to treba, robiť opatrenia na to, aby im

bola zabezpečená právna pomoc a zastupovanie pred justičnými orgánmi. Občania vysielajúceho štátu môžu byť v spojení s konzulárnymi úradníkmi a navštevovať ich.

2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez meškania, najneskoršie do piatich dní informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu, ak v jeho konzulárnom obvode bol občan tohto štátu zadržaný, vzatý do väzby alebo podrobený iným opatreniam obmedzujúcim jeho osobnú slobodu.
3. Konzulárny úradník má právo prijímať korešpondenciu alebo iné oznámenia od občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zadržaný, vzatý do väzby alebo podrobený iným opatreniam obmedzujúcim jeho osobnú slobodu, byť s ním v spojení a navštevovať ho. Výkon tohto práva nemôžu orgány prijímajúceho štátu odoprieť po uplynutí siedmich dní od dátumu informovania podľa odseku 2.
4. V prípade, že občan vysielajúceho štátu je po odsúdení vo výkone trestu odňatia slobody, konzulárny úradník má právo byť s ním v spojení a navštevovať ho.
5. Práva uvedené v odseku 3 a 4 sa budú vykonávať podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu o stykoch a navštevovaní osôb, voči ktorým bolo vykonané opatrenie odňatia slobody.
6. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú informovať občana vysielajúceho štátu, ktorý je zadržaný, vzatý do väzby alebo podrobený iným opatreniam obmedzujúcim jeho osobnú slobodu, o možnosti styku, ktorú má podľa tohto článku.

Článok 31

Konzulárne poplatky a dávky

1. Konzulárny úrad môže vyberať na území prijímajúceho štátu dávky a poplatky za konzulárne úkony určené právnymi predpismi vysielajúceho štátu.
2. Sumy vybrané na dávkach a poplatkoch uvedených v odseku 1 sú oslobodené od všetkých daní a dávok v prijímajúcom štáte.

Článok 32

Sloboda pohybu

S výhradou právnych predpisov o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený osobitnými nariadeniami z dôvodov bezpečnosti štátu alebo verejného záujmu, zabezpečí prijímajúci štát členom konzulárneho úradu slobodu pohybu na svojom území.

Článok 33

Osobná nedotknuteľnosť

Konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci požívajú osobnú nedotknuteľnosť. Nemôžu byť zatknutí alebo zadržaní žiadnym spôsobom. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na osoby uvedené v článku 45 tohto dohovoru.

Článok 34

Vyňatie konzulárneho úradníka z jurisdikcie prijímajúceho štátu

1. Konzulárny úradník je vyňatý z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Je rovnako vyňatý z jeho civilnoprávnej a správnej jurisdikcie, s výnimkou
   a) vecnej žaloby týkajúcej sa súkromnej nehnuteľnosti na území prijímajúceho štátu, ledaže ju vlastní v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu,
   b) konania týkajúceho sa dedičstva, v ktorom je konzulárny úradník vykonávateľom poslednej vôle, správcom dedičstva, dedičom alebo odkazovníkom ako súkromná osoba a nie v mene vysielajúceho štátu,
   c) konania vyplývajúceho zo zmluvy uzavretej konzulárnym úradníkom, ktorú výslovne alebo zrejme nedojednal ako zástupca vysielajúceho štátu,
   d) konania začatého treťou osobou v prípade škody vzniknutej v prijímajúcom štáte z nehody spôsobenej vozidlom.

2. Voči konzulárnemu úradníkovi nemožno použiť žiadne donucovacie opatrenia, s výnimkou prípadov uvedených pod písmenami a), b), c) a d) ods. 1 a za predpokladu, že ich možno uskutočniť bez porušenia nedotknuteľnosti jeho osoby alebo obydlia.

Článok 35

Vyňatie konzulárneho zamestnanca z jurisdikcie prijímajúceho štátu

Konzulárny zamestnanec je vyňatý z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Je rovnako vyňatý z civilnoprávnej a správnej jurisdikcie prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o činy pri výkone jeho úradnej činnosti, s výnimkou prípadov uvedených pod písmenami a), b), c), d) ods. 1 článku 34 tohto dohovoru. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na osoby uvedené v článku 45 tohto dohovoru.

Článok 36

Vyňatie členov služobného personálu z jurisdikcie prijímajúceho štátu

Členovia služobného personálu sú vyňatí z trestnej, civilnoprávnej a správnej jurisdikcie prijímajúceho štátu, iba pokiaľ ide o činy pri výkone ich služobných povinností. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na osoby uvedené v článku 45 tohto dohovoru.

Článok 37

Vyňatie rodinných príslušníkov z jurisdikcie prijímajúceho štátu

Vyňatie členov konzulárneho úradu z jurisdikcie prijímajúceho štátu podľa článkov 34, 35 a 36 tohto dohovoru sa zodpovedajúcim spôsobom vzťahuje aj na ich rodinných príslušníkov.

Článok 38

Vyňatie z povinnosti podávať svedectvá a posudky

1. Konzulárny úradník nemá povinnosť vypovedať ako svedok pred justičnými alebo inými príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny zamestnanec a člen služobného personálu môže byť vyzvaný, aby vypovedal ako svedok pred justičnými alebo inými príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu. Môže odmietnuť podať svedectvo o skutočnostiach týkajúcich sa jeho služobnej činnosti a predkladať úradné dokumenty alebo úradnú korešpondenciu vzťahujúcu sa na jeho úradnú činnosť.
3. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú zodpovedajúcim spôsobom aj na rodinných príslušníkov členov konzulárneho úradu.

Článok 39

Oslobodenie od osobných služieb

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci sú v prijímajúcom štáte oslobodení od povinností každého druhu vynútiteľných prijímajúcim štátom.
Toto ustanovenie sa nevzťahuje na osoby uvedené v článku 45 tohto dohovoru.

Článok 40

Vyňatie z registrácie

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci sú oslobodení od povinnosti ustanovenej právnymi predpismi prijímajúceho štátu týkajúcej sa registrácie cudzincov a obdobných požiadaviek voči nim.

Článok 41

Oslobodenie od colných dávok

1. Prijímajúci štát bude v zhode so svojimi právnymi predpismi a nariadeniami povoľovať dovoz a poskytovať oslobodenie od colných dávok a všetkých ostatných obdobných povinností na predmety určené

a) na úradné potreby konzulárneho úradu,

b) na osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov, včítane predmetov určených na ich vybavenie; spotrebné predmety nesmú prekročiť množstvo potrebné na ich priamu spotrebu.

Tieto oslobodenia sa netýkajú nákladov na skladovanie, prepravu a podobné služby.

2. Konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu budú požívať výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 písm. b), pokiaľ ide o predmety dovezené pri ich začiatočnom zariadení.

3. Osobné batožiny konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov sú oslobodené od colnej kontroly. Môžu sa kontrolovať len vtedy, ak existujú závažné dôvody vedúce k domnienke, že obsahujú iné predmety než tie, ktoré sú uvedené v odseku 1 písm. b), alebo predmety, ktoré právne predpisy prijímajúceho štátu zakazujú vyvážať alebo dovážať alebo ktoré podliehajú karanténe. V týchto prípadoch sa musí kontrola vykonať za prítomnosti dotyčného konzulárneho úradníka alebo príslušného rodinného príslušníka.

Článok 42

Daňové oslobodenie

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci sú oslobodení od všetkých osobných a vecných, celoštátnych, oblastných alebo miestnych daní a poplatkov, s výnimkou

a) nepriamych daní obvykle zahrnutých do ceny tovaru alebo služieb,

b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností nachádzajúcich sa na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 27, c) dedičských daní a poplatkov a poplatkov z prevodu majetku, s výhradou ustanovenia článku 43 písm. b),

d) daní a poplatkov z akýchkoľvek príjmov získaných v prijímajúcom štáte, s výnimkou príjmov z ich úradnej činnosti, e) registračných, súdnych, hypotekárnych a kolkových poplatkov, s výnimkou ustanovení článku 27.

2. Členovia služobného personálu sú oslobodení od akýchkoľvek daní a poplatkov a dávok z príjmov z ich činnosti.

Článok 43

Oslobodenia poskytované v prípade úmrtia člena konzulárneho úradu

V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu je prijímajúci štát povinný

a) povoliť vývoz hnuteľného majetku zosnulého, s výnimkou majetku, ktorý nadobudol v prijímajúcom štáte a na ktorý sa v čase úmrtia vzťahuje zákaz vývozu,

b) oslobodiť ho od daní a dávok a od všetkých iných obdobných poplatkov za podmienky, že tento majetok bol na území prijímajúceho štátu len v súvislosti s pobytom zosnulého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu.

Článok 44

Vyňatie zo sociálneho zabezpečenia

1. S výhradou ustanovenia odseku 3 sú členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o činnosť, ktorú vykonávajú pre vysielajúci štát, vyňatí z predpisov o sociálnom zabezpečení platných v prijímajúcom štáte.

2. Vyňatie uvedené v odseku 1 sa vzťahuje aj na členov súkromného personálu, ktorí sú zamestnaní jedine u členov konzulárneho úradu,

a) ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo nemajú v tomto štáte trvalé bydlisko,

b) ak sa nevzťahujú na nich predpisy o sociálnom zabezpečení platné v prijímajúcom alebo treťom štáte.

3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajúci osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2, musia plniť povinnosti, ktoré ukladajú zamestnávateľom predpisy prijímajúceho štátu o sociálnom zabezpečení.

4. Vyňatia uvedené v odseku 1 a 2 nevylučujú dobrovoľnú účasť na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom tento štát povoľuje.

Článok 45

Výnimky z výsad a imunít

Výsady a imunity uvedené v tomto dohovore, s výnimkou odseku 2 a 3 čl. 38 a čl. 43, sa nevzťahujú na konzulárnych zamestnancov, členov služobného personálu a na rodinných príslušníkov členov konzulárneho úradu, pokiaľ sú občanmi prijímajúceho štátu alebo majú v ňom trvalé bydlisko.

Článok 46

Vzdanie sa výsad a imunít

1. Vysielajúci štát sa môže zriecť výsad a imunít pre členov konzulárneho úradu, ktoré sú uvedené v článkoch 33, 34, 35, 36, 37 a 38.
2. Vzdanie sa výsad a imunít musí byť vo všetkých prípadoch, s výnimkou prípadu uvedeného v odseku 3, výslovné a musí byť oznámené prijímajúcemu štátu písomne.
3. Ak člen konzulárneho úradu začne konanie vo veci, v ktorej by požíval vyňatie z jurisdikcie podľa článku 34 ods. 1 a článku 35, nemôže sa odvolávať na vyňatie z jurisdikcie týkajúcej sa akejkoľvek protižaloby súvisiacej s hlavnou žalobou.
4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v civilnej alebo správnej veci neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku, pre ktorý sa treba zriecť imunity osobitne.

Článok 47

Začiatok a koniec konzulárnych výsad a imunít

1. Členovia konzulárneho úradu požívajú výsady a imunity uvedené v tomto dohovore od času prekročenia hraníc prijímajúceho štátu za účelom prevzatia svojho úradu, alebo pokiaľ sa už nachádzajú na jeho území, od času, keď sa ujmú funkcie na konzulárnom úrade.
2. Rodinní príslušníci členov konzulárneho úradu požívajú výsady uvedené v tomto dohovore
   a) od času, keď člen konzulárneho úradu začne požívať výsady a imunity podľa odseku 1,
   b) od času prekročenia hraníc prijímajúceho štátu, ak vstúpili na jeho územie neskoršie, než je uvedené pod písmenom a),
   c) od času, keď sa stali rodinnými príslušníkmi člena konzulárneho úradu, ak sa nimi stali neskoršie, než je uvedené pod písmenom a) a b).
3. Keď sa skončí činnosť člena konzulárneho úradu, jeho výsady a imunity a výsady a imunity jeho rodinných príslušníkov sa končia v čase, keď táto osoba opustí územie prijímajúceho štátu, alebo po uplynutí primeranej lehoty na to určenej.
   Výsady a imunity konzulárnych zamestnancov a členov služobného personálu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo občanmi vysielajúceho štátu a majú trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, sa končia v čase, keď táto osoba prestane byť zamestnancom konzulárneho úradu alebo členom služobného personálu.
4. Výsady a imunity poskytované rodinným príslušníkom sa končia tiež v čase, keď prestali byť rodinnými príslušníkmi člena konzulárneho úradu. Ale v prípade, že tieto osoby vyhlásia, že hodlajú opustiť územie prijímajúceho štátu v primeranej lehote, ich výsady a imunity potrvajú po tento čas.
5. V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu jeho rodinní príslušníci aj naďalej požívajú výsady a imunity poskytované im týmto dohovorom až do času, keď opustia územie prijímajúceho štátu, alebo do uplynutia primeranej lehoty, ktorá bola na tento účel určená.
6. Členovia súkromného personálu požívajú práva a výhody poskytované im týmto dohovorom po čas, keď sú ako takí zamestnaní.
7. Pokiaľ ide o úkony vykonané členmi konzulárneho úradu pri výkone ich úradných funkcií, potrvá ich vyňatie z jurisdikcie prijímajúceho štátu bez časového obmedzenia.

Článok 48

Notifikácia odchodov a príchodov

Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu sa notifikuje:

a) príchod a definitívny odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu, prípadne aj skutočnosť, ktorou sa osoba stane alebo prestáva byť rodinným príslušníkom,

b) príchod a definitívny odchod členov súkromného personálu, prípadne skončenie ich služby ako takých,

c) zamestnanie a prepustenie osôb majúcich trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte a zamestnaných ako konzulárni zamestnanci alebo členovia služobného alebo súkromného personálu.

Článok 49

Dodržiavanie právnych predpisov prijímajúceho štátu

1. Bez ujmy na ich výsadách a imunitách uvedených v tomto dohovore je povinnosťou všetkých osôb, ktoré tieto výsady a imunity požívajú, dbať na právne predpisy prijímajúceho štátu.
2. Členovia konzulárneho úradu budú požívať výhody, výsady a imunity iba za účelom plnenia svojich úradných povinností.
3. Konzulárne miestnosti sa nebudú používať spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 50

Poistenie o civilnej zodpovednosti

Pre všetky dopravné prostriedky vo vlastníctve vysielajúceho štátu používané konzulárnymi úradmi, ako aj pre všetky dopravné prostriedky členov konzulárneho úradu alebo ich rodinných príslušníkov je poistenie proti škodám spôsobeným tretím osobám povinné.

KAPITOLA IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 51

Ratifikácia, nadobudnutie platnosti, vypovedanie

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Prahe.
2. Tento dohovor je uzavretý na neobmedzený čas. Môže byť vypovedaný písomným oznámením každej z Vysokých zmluvných strán. V takom prípade stráca platnosť po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa vypovedania.
3. Nadobudnutím platnosti tohto dohovoru stráca platnosť Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou ľudovou republikou, podpísaný 21. mája 1960 v Bukurešti.

Na dôkaz toho splnomocnenci Vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili ho pečaťou.

Dané v Bukurešti 9. decembra 1972 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v českom a rumunskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Rumunskú socialistickú republiku:

George Macovescu v. r.

Vážený súdruh minister,

v súvislosti s článkom 2 Konzulárneho dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou, podpísaného v Bukurešti 9. decembra 1972, mám česť Vás informovať, že v priebehu rokovania bolo dohodnuté, že počet členov konzulárnych úradov bude určený dohodou medzi oboma stranami pre každý prípad osobitne.

V prípade, že súhlasíte s uvedeným, navrhujem, aby sa tento list a Vaša odpoveď považovali za dohodu oboch strán v tejto veci a za neoddeliteľnú súčasť uvedeného dohovoru.

Prosím, aby ste prijali, vážený súdruh minister, ubezpečenie o mojej najhlbšej úcte.

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

V Bukurešti 9. decembra 1972.

Vážený súdruh
George Macovescu,
minister zahraničných vecí
Rumunskej socialistickej republiky

Vážený súdruh minister,

mám česť potvrdiť príjem Vášho listu z 9. decembra 1972 v tomto znení:

„v súvislosti s článkom 2 Konzulárneho dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Rumunskou socialistickou republikou, podpísaného v Bukurešti 9. decembra 1972, mám česť Vás informovať, že v priebehu rokovania bolo dohodnuté, že počet členov konzulárnych úradov bude určený dohodou medzi oboma stranami pre každý prípad osobitne.

V prípade, že súhlasíte s uvedeným, navrhujem, aby sa tento list a Vaša odpoveď považovali za dohodu oboch strán v tejto veci a za neoddeliteľnú súčasť uvedeného dohovoru.

Prosím, aby ste prijali, vážený súdruh minister, ubezpečenie o mojej najhlbšej úcte.“

Súčasne mám česť Vás informovať, že rumunská strana súhlasí s návrhmi československej strany obsiahnutými vo Vašom liste.

Prosím, aby ste prijali, vážený súdruh minister, ubezpečenie o mojej najhlbšej úcte.

George Macovescu v. r.

V Bukurešti 9. decembra 1972.

Vážený súdruh
Bohuslav Chňoupek,
minister zahraničných vecí
Československej socialistickej republiky

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.